

ГЛАВА XXVI.

Почетъ къмъ несчастье-то, милостинна.

Честъ на вси-ты честны хора, слѣдователно и на сиромаси. Стига само да имъ послужи тѣхна-та бѣдность за да ся исправятъ на подобро, стига само да не мислятъ, че тѣхно-то трыпнѣе дава имъ волю да ся прѣдавѣтъ на лоши дѣла и на злобѣ.

Со всѣмъ тѣмъ не бѣди чврѣсть, кога гы сждѣишь. Имай милость оште и къмъ оные, кои-то по нѣгогажъ губятъ и трыпнѣе-то и надѣждж-тѣ си. Помысли, колко е тяско нѣшто да трыпи чловѣкъ нуждѣ по улици-ты или въ еднаж колибѣ, кога въ нѣколко раскрачѣа отъ него минувѣтъ хора и добрѣ прѣменены и ситы. Проставай гы, ако имѣтъ